

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΜΕΤΕΧΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ «ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ».

Τὴν Κυριακὴν, 24^{ην} Ὀκτωβρίου/6^{ην} Νοεμβρίου 2016, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου προεξῆρξεν τῆς θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἱστορικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου εἰς Θεσσαλονίκην, συλλειτουργούντων τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου, τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Σεβασμιωτάτου κ. Ἀνθίμου καὶ ἄλλων Ἱεραρχῶν.

Ἡ θεία Λειτουργία αὕτη ἐτελέσθη ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ Συνεδρίου, ἔχοντος ὡς θέμα τὴν Βυζαντινὴν ἐκκλησιαστικὴν κληρονομίαν τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς τὸ γεῦμα ὁ Μακαριώτατος ἀπέστειλε χαιρετισμὸν ἑλληνιστί:

<https://jerusalem-patriarchate.info/2016/11/11/40580>. Εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κύπρου καὶ Νέας Ἰουστινιανῆς κ. Χρυσόστομε,

Παναγιώτατε Μητροπολιτα Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμε, πολιέ Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης πόλεως,

Ἀδελφοί καὶ συλλειτουργοί τῆς Ἑμῆς ἐλαχιστότητος,

Τέκνα Κυρίου ἀγαπητά,

Ἀφιχθέντες μόλις ἐχθές ἐκ τῆς Ἀγίας Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, διὰ νὰ μετὰσχωμεν εἰς τὰς τριημέρους ἐκδηλώσεις, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν «Βυζαντινὴν Θεσσαλονίκην», αἰσθανόμεθα ἐν μέσῳ ὕμῶν πλήρη οἰκειότητα, ἡ ὁποία ἰδίως κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς τελεσιουργίας τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, μεταποιεῖται εἰς ἐνότητα πίστεως καὶ ἀγάπης. «Ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη», ὅπως διακηρύσσει ὁ θεῖος Παῦλος.

«Ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, τῆς πάντα νοῦν ὑπερεχούσης» εὕρισκόμενοι, δοξολογοῦμεν τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, διότι ἡ ἄπειρος ἀγάπη Αὐτοῦ μᾶς δίδει πλουσίας δωρεάς, «χάριν ἀντὶ χάριτος», ἀναξίων ὄντων ἡμῶν, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν φθαρτὴν καὶ ἐπίκηρον ζωὴν, τὰ μυστήρια τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ, ἥτοι τὴν ἀέναον δοξολογίαν τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων καὶ τῶν ταγμάτων τῶν δικαίων περὶ τὸν θρόνον Αὐτοῦ κατ' ἐνώπιον τοῦ ἐπουρανίου θυσιαστηρίου.

Τὴν ἀποκάλυψιν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς δόξης Κυρίου, ἐβίωσιν καὶ ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, ὅπως ἠκούσαμεν εἰς τὴν σημερινὴν ἀποστολικὴν περικοπὴν. «Πρέπει νὰ

γνωρίζετε», λέει ὁ Ἱερὸς Απόστολος πρὸς τοὺς Γαλάτας, «ὅτι τό εὐαγγέλιον, τό ὁποῖον σᾶς ἐκήρυξα δέν προέρχεται ἀπὸ ἄνθρωπον, διότι ἐγὼ οὔτε παρέλαβον οὔτε ἐδιδάχθην αὐτό ὑπὸ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀπεκάλυψεν αὐτό εἰς ἐμέ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός».

Ὁ Παῦλος, ὅπως εἶναι γνωστόν, οὐδέποτε συνήντησε τὸν Χριστόν κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν Αὐτοῦ, ὅμως ἐδιδάχθη τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἰδικήν του Πεντηκοστήν, ὅτε ἠρπάγη αὐτός εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, τὰ ὁποῖα δέν ἔμπορεῖ νὰ περιγράψῃ ἡ ἀνθρωπίνη γλῶσσα». Μυστήρια, τὰ ὁποῖα ἐφώτισαν τὸν νοῦν, διηύρυναν τὸν ὀρίζοντα καὶ κυρίως ἐκέντρισαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς τελείαν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Χριστόν, ὥστε νὰ ἀποταχθῇ τὰ πάντα καὶ αὐτό ἀκόμα τό ζῆν, διὰ νὰ ἀφιερωθῇ πλήρως εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τοῦ κόσμου, ἐπιδεικνύων ζῆλον μεγαλύτερον τῶν ὑπολοίπων Ἀποστόλων.

Ὁ Θεῖος Παῦλος δέν ἐπεστηρίχθη εἰς ἄνθρωπον, ὅχι διότι κατεφρόνησεν ἢ ἀπηξίωσεν τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἐπιλεγέντας ἀποστόλους, ἀλλὰ διότι «ἤχημαλώτευσεν» αὐτόν ὁ Χριστός καὶ τὸν περιώρισεν εἰς μίαν ἰδιότυπον αὐστηράν φυλακὴν ἀγάπης καὶ ἐδίδαξεν αὐτόν, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, δι' ἀποκαλύψεως, «πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν».

Εἰς αὐτὴν τὴν αἰχμαλωσίαν ἐκουσίως εὐρισκόμενος, ἐπείσθη διὰ τὴν αὐθεντικότητα τῆς διδασκαλίας καὶ ὡς ἐκ τούτου δέν εἶχε τὴν ἀνάγκην ἄλλης ἡσσοнос διδαχῆς. Τοῦτο ἐξ ἄλλου ὁμολογεῖ καὶ ὁ ἴδιος: «Ὅταν λοιπόν, ἠὐδόκησεν ὁ Θεός νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς ἐμέ τὸν Υἱόν Αὐτοῦ, διὰ νὰ κηρύξω τό Εὐαγγέλιον, δέν ἐστηρίχθην εἰς ἀνθρωπίνας δυνάμεις, οὔτε ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ ἰδῶ ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν πρὸ ἐμοῦ ἀπόστολοι, ἀλλ' ἔφυγον εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ ἀκολούθως ἐπανῆλθον εἰς Δαμασκόν. Ὑστερον ἀπὸ τρία ἔτη, ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ γνωρίσω τὸν Πέτρον καὶ ἔμεινα μαζί του ἡμέρας δεκαπέντε».

Ἡ συνάντησις μετὰ τοῦ Πέτρου, τοῦ πρώτου τῶν ἀποστόλων ἀπέβλεπε εἰς τό νὰ γνωρίσῃ αὐτόν καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ μετὰ τῶν πνευματικῶν σχέσις καὶ ὅχι τάξις μαθητείας. Κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον, «Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἠξιώθη τῆς θείας καὶ μακαρίας φωνῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ παρ' αὐτοῦ ἐδιδάχθη, τοῦ ἔχοντος τὸν θησαυρόν τῆς σοφίας, ἦτο παράλογον νὰ ὑπαχθῇ εἰς μαθητείαν ἀνθρώπων». Εἶχεν ἤδη λάβει τὰ πάντα ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Χριστοῦ καὶ οὕτως ἠσθάνετο πλούσιος ἐν τῷ ἐλέει Αὐτοῦ, ἄσοφος καὶ ἐξουδενωμένος ὡς ἄνθρωπος, ἀλλὰ σοφός ἐν τῷ Θεῷ.

Εἰς αὐτό τό σημεῖον εἶναι σκόπιμον νὰ σταθῶμεν ὀλίγον καὶ νὰ ἐμβαθύνωμεν εἰς τό πνεῦμα τοῦ Παύλου, διὰ νὰ διδασκῶμεν ἐκ τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὰς ἀρχὰς τῆς ὀρθοδόξου πνευματικότητος. Ἡ ἀποκάλυψις τῶν θείων μυστηρίων εἰς αὐτόν δέν ἦτο οὔτε ἀπροϋπόθετος οὔτε εἰς τὴν συνέχειαν ἄνευ δεσμεύσεων καὶ πόνων.

Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν διεκατείχετο ὑπὸ ἐνθέρμου ζήλου, διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἰουδαϊκῶν νόμων καὶ ἀρχῶν πίστεως. Δέν ἐντρέπεται νὰ ὁμολογῇ τὴν συγκεκριμένην διαγωγὴν, διότι ἦτο γνησία, ἄνευ θυμοῦ, δηλαδὴ ἀπαθής, εὐρίσκετο ὅμως εἰς λάθος δρόμον.

«Ἀσφαλῶς», λέγει πρὸς τοὺς Γαλάτας, «ἔχετε ἀκούσει διὰ τὴν διαγωγὴν μου ὅσον καιρὸν ἀνῆκον εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι κατεδίωκον μέ ὑπερβολὴν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπεδίωκον νὰ ἐξαφανίσω αὐτήν. Καὶ προέκοπτον εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν περισσότερον ἀπὸ πολλοὺς συνομηλίκους καὶ συμπατριώτας μου, διότι εἶχον μεγαλύτερον ζῆλον διὰ τὰς προγονικὰς μου παραδόσεις». Ὁ ἔμφυτος εἰς τὴν

καρδίαν τοῦ Παύλου ζῆλος ἦτο ἡ βάσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὠκοδόμησεν ὁ Χριστός τὴν νέαν σχέσιν, μεταστρέφων αὐτόν εἰς τὴν ὀρθὴν πορείαν. Ὁ Παῦλος δὲν ἦτο ψυχρὸς ἢ χλιαρὸς ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ ζωντανὸς καὶ δυναμικὸς ἀγωνιστής, ἀφιερωμένος ψυχῇ τέ καὶ σῶματι εἰς αὐτό τό ὁποῖον ἐπίστευεν. Δὲν ἦτο ἐκκοσμικευμένος, οὔτε ἐγκλωβισμένος εἰς τὰ ἐπίγεια, οὔτε εἶχεν ἀνεπίγνωστον ἦτοι ἰδιοτελεῖ ζῆλον, ἀλλὰ ἠγωνίζετο ὑπὲρ τῶν προγονικῶν παραδόσεων. Τὴν θερμότητα λοιπὸν τοῦ Παύλου ὀφείλομεν ὅλοι νὰ μιμηθῶμεν εἰς τὴν καθ' ἡμέραν βιοτὴν ἡμῶν, ἐπιστηρίζοντες καὶ διαλαλοῦντες ἐμπράκτως τὴν μαρτυρίαν Χριστοῦ.

Το δεύτερον σημεῖον, τό ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν εἶναι τό ἑξῆς: Ὁ ἱερὸς Παῦλος μαζί μέ τὴν ἀποκάλυψιν ἐκείνων τῶν θαυμαστῶν μυστηρίων, τὰ ὁποῖα συνεκλόνιζον τὴν ὑπαρξίν του, ἔλαβε ἀπὸ τὸν θεόν ὡς προῖκα καὶ τὸν σκόλοπα, δηλαδή ἀγκάθι, εἰς τό σῶμα του, διὰ νὰ μὴ ὑπερηφανεύηται. Ἦτο ἕνας σοφὸς τρόπος τῆς θείας παιδαγωγίας, ὥστε νὰ μὴ παρεκκλίνη πρὸς τὸν δρόμον ἀνεπίγνωστο ζήλου, πρὸς τὸν ὁποῖον κινδυνεύουν νὰ πορευθοῦν ὅσοι ἔχουν θερμότητα καρδίας. Ὁ Ἀπόστολος ὑπέφερεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ σκόλοπος, δι' αὐτό ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν θεόν τρεῖς φορές νὰ ἄρῃ αὐτόν. Ὅμως, ὅταν τοῦ ὑπέδειξε ὁ Χριστός ὅτι αὐτό ἦτο μέτρον τῆς χάριτος, ὑπεχώρησε καὶ ὑπετάχθη πλήρως εἰς τό θέλημα τοῦ θεοῦ. Εἰς ταύτην τὴν κατάστασιν εὕρισκόμενος, ἔδωκε τὰ πάντα διὰ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ, ὅσον ὀλίγοι ἄνθρωποι εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, γενόμενος πιστὸς διάκονος Χριστοῦ, «ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις». Ἐκτός αὐτῶν, ὁ ἴδιος ὑπέστη καὶ ἄλλα βάσανα: «πέντε φορές ἐμαστιγώθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τρεῖς φορές ἐτιμωρήθη μέ ραβδισμούς, μίαν φοράν ἐλιθοβολήθη, τρεῖς φορές ἐνανάγησε, ἕνα ἡμερόνυχτον ἔμεινε ναυαγὸς εἰς τό πέλαγος» καὶ πολλά ἄλλα, ὅλα διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ.

Ἡμεῖς ὀφείλομεν, μιμούμενοι τὸν θεῖον Παῦλον, νὰ αἵρωμεν προθύμως τὸν ἰδικόν μας σταυρόν, ὑπακούοντες εἰς τὴν παραίνεσιν τοῦ Κυρίου διὰ στόματος τοῦ Ψαλμωδοῦ: «ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω τῇ καρδίᾳ, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον». Γνωρίζω ὅτι αἱ ἡμέραι, τὰς ὁποίας διερχόμεθα ἔχουν πολλὰς δυσκολίας, ἀλλὰ προτρέπω πατρικῶς ὑμᾶς νὰ ἀποκτήσητε ἀνδρείαν καὶ ὑπομονήν.

Αὐτὰς τὰς ἀρετὰς εἶχον καὶ οἱ ἅγιοι τοῦ θεοῦ, ἐν οἷς ὁ ἡμέτερος προκάτοχος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην ἐν Ἱεροσολύμοις ἐωρτάσαμεν πανηγυρικῶς ἐχθές. Τοῦτον κατονομάζει ὁ Ἱερὸς Παῦλος εἰς τό σημερινόν ἀποστολικόν ἀνάγνωσμα, ἀναδεικνύων οὕτω πρωτίστως τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ὁ πρῶτος Ἐπίσκοπος τῶν Ἱεροσολύμων ἀπελάμβανεν εἰς τὴν πρώτην χριστιανικὴν κοινότητα. Παρομοίαν τιμὴν ἀπελάμβανε καὶ ὁ πολιοῦχος τῆς Θεσσαλονίκης Ἅγιος Δημήτριος, ὁ μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ θείου Παύλου, κατὰ τό μαρτύριον, ὃχι μόνον ἐδῶ εἰς τὴν πόλιν σας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τὴν χριστιανικὴν οἰκουμένην ἐν γένει. Οἱ ἅγιοι τοῦ θεοῦ εἶναι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι μᾶς συνδέουν, σμικρύνοντες τὰς ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν. Εἶναι ἐπίσης αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀνάγουν εἰς τὴν «εὐλογημένην Βασιλείαν τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τό κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Μετά τὴν θεῖαν Λειτουργίαν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμος παρέθεσε γεῦμα φιλοξενίας πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ πάντων τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν εἰς

τό ἐστιατόριον «Λίκνον» εἰς προάστειον τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐν τῷ πνεύματι τῆς φιλοξενίας ταύτης ὑπεδέχθη τὴν Α.Θ.Μ. καὶ τὴν συνοδείαν Αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λιτῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ἰωάννης.

Τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς ὁ Μακαριώτατος παρεκάθισεν εἰς δεῖπνον παρατεθέν πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ Βαρνάβα ὁμοῦ μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου, ὁ ὁποῖος καὶ προσέφερεν εἰς τὸν Μακαριώτατον τό ποσόν τῶν 5.000 εὐρώ ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

Τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας 25^{ης} Ὀκτωβρίου/ 7^{ης} Νοεμβρίου 2016 ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἱερὰν Μονὴν Βλατάδων καὶ τό ἐν αὐτῇς Κέντρον Πατερικῶν Μελετῶν.

Ἐνταῦθα ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς παρὰ τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Κέντρου Πατερικῶν Μελετῶν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀμορίου κ. Νικηφόρου.

Ἀκολούθως ὁ Μακαριώτατος ἔτυχε θερμοτάτης ὑποδοχῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Σερρῶν καὶ εἰς τὸν ἐορτάζοντα Καθεδρικόν αὐτῆς Ναόν τῶν Ἁγίων Ταξιάρχων ὑπὸ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Σερρῶν κ. Θεολόγου καὶ τοῦ σεβαστοῦ πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως αὐτοῦ.

Ἐπιστρέψας εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ Μακαριώτατος παρεκάθισεν εἰς γεῦμα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς παραμονῆς αὐτοῦ «Μακεδονία Palace”.

Εὐθὺς ἀμέσως, ὁ Μακαριώτατος ἐπεβιβάσθη εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀερογραμμὰς τῆς Aegean, δι’ ὧν τῇ βοηθείᾳ τοῦ θεοῦ ἀφίχθη εἰς τό Τέλ Ἀβίβ, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐπέστρεψεν ὁδικῶς εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/hSn8-afC8Ck>

